

Hindu Organ

VOL VIII. } JAFFNA, WEDNESDAY
 அம்புத்தகம். } JUNE 2, 1897

{ கிந்து சாதனம். }
 { இலக் 25. }

{ NO. 21 }

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

புத்தகக்கொருமுறை புதன் திழைமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

NOTICE CALLING FOR TENDERS

Sealed Tenders marked on the envelopes "Tender for building a market at Chankanai" will be received by the Chairman District Road Committee Jaffna up to noon on Friday June 25, 1897

2. Plans and specification may be seen at the District Road Committee's Office Jaffna.

3. Every tenderer will be required to make a deposit of Rs 50 and should any person decline to enter into contract and bond after his tender is accepted, or fail to furnish security such deposits shall be forfeited to the District Road Committee Jaffna

4. Sufficient sureties will be required to join in a bond for the due fulfilment of the contract.

5. The District Road Committee reserves to itself the right, to reject any or all tenders or to accept any portion of a tender and is further not bound to accept the lowest tender.

6. The Contractors must notify in their tenders the time required by them for the completion of the work.

7. Persons whose tenders are accepted by the District Road Committee will be required to bear the expenses of having security bonds prepared for the due fulfilment of their Contract which bonds will be subject to the approval of the said Committee.

8. Every alteration should bear the initials of the tenderers, and all tenders containing alterations not bearing the tenderers' initials will be treated as informal and rejected.

District Road Committee's Office
 Jaffna May 26, 1897

P. E. Pieris
 For F. C. Fisher.
 Chairman D. R. C. N. P.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary } No 842,
 Jurisdiction }
 Class I }

In the Matter of the Estate of the late
 Ramanatar Nakamuttu of Burmah

Deceased
 Ramanatar Chuppiramaniyam of Araly south
 Petitioner

Vs

1. Vairavi Ramanatar of Araly south and his wife
2. Nachchippillai of do
3. Vairavi Muttu of do and his wife
4. Parupattiyar of do
5. Vairavi Vaitti of do and his wife
6. Valliyammai of do

Respondent.

This matter of the Petition of Ramanatar Chuppiramaniyam of Araly south praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Ramanatar Nakamuttu coming on for disposal

before Samuel Haughton Esquire, District Judge, on the 18th day of May 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 17th day of May 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the sole heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 25th day of June 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 18th day of May 1897

SAMUEL HAUGHTON
 District Judge

NOTICE.

We the undersigned M. Kandapper and V. Naganather, the heirs of the late M. Vytilingapillai of Batticotta West do hereby give notice and warn those who had been in dealings with the said late M. Vytilingapillai from having any further transactions about his Estate with any one except on an order from the court until letters of administration are taken for his Estate

மு. கந்தப்பர்.
 வ. நகனத்தர்.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JUNE 2, 1897

THE REPRESENTATIVES OF THE TAMILS AT THE DIAMOND JUBILEE.

As our readers are aware, Mr. P. Ramanathan, the Solicitor-General of the Colony, and Mr. Advocate E. S. W. Senathiraja have left Ceylon to represent the Tamils of this Island at the forthcoming celebration of Her Majesty's Diamond Jubilee in England. Mr. Ramanathan was the Representative of the Tamils in the Legislative Council for 13 years; and his countrymen are, not only proud of his great abilities and forensic talents, but are under a deep debt of gratitude to him for his great and disinterested services as their representative in Council. His selection, therefore, to represent the Tamils at the Jubilee celebrations in England, has given great satisfaction to that community in every part of the Island. He goes, as most of the Sinhalese Representatives go, at the expense of the Government. Mr. Ramanathan is a host in himself, and if he was appointed the sole Tamil Representative, there will be no room for dissatisfaction, among that community.

It was, however, impolitic, not to say unjust, on the part of the Government to have appointed Mr. Senathiraja as the second Representative of the Tamils—a gentleman who by marriage and residence belongs to the Tamil community of Colombo and who has yet to prove his fitness to represent the Tamils of the Island on such a unique and important occasion. It is undoubtedly a slight on the pure Tamil Provinces of the Colony that, if a second representative was wanted, one of the leading men of the Northern or Eastern Provinces was not selected. It is, however, said that Mr. Senathiraja volunteered to go as a representative and applied to the Government to recognise him as one and that he was appointed on the express understanding that all the expenses consequent on his visit to England should be borne by him. We do not know how far this is true, but there seems to be little doubt that the Government do not bear his

expenses, seeing that the "Observer's" statement to this effect still remains uncontradicted.

It would have been, no doubt, ungracious on the part of the Government to have refused Mr. Senathiraja's application for appointment as a representative on that condition. But, they would have little thought that Mr. Senathiraja and his personal friends would have made such capital of it as they did make on the occasion of a demonstration in his honour in the Public Hall of Colombo on the 8th ultimo. The "Independent" of the 10th ultimo contains a glowing description of that demonstration, as also the address presented to him, his reply to it, and the names of those who were present on the occasion. The address as well as the reply reads very well, indeed, on paper. But, to judge from the names published of those present, we are led to say that those who took part in the entertainment to Mr. Senathiraja at the Public Hall were mostly Burghers and Sinhalese, who had no interest whatever in the selection of the Tamil Representative and who would have responded to the invitation, even if the entertainment was in honour of somebody else; and that all the leading Tamils of Colombo were conspicuous by their absence on the occasion. There was therefore, no warrant for Muniaram Mudaliyar, who in spite of the fact that he is the Interpreter of the District Court of Colombo cannot pose as a representative Tamil, to read an Address in the name of the Tamil community; much less for Mr. Senathiraja to feel gratified, as he expressed himself in his reply, that the entertainment was a proof that in appointing him as a Tamil representative His Excellency had done an act which was pleasing to most of his countrymen. Mr. Senathiraja also seems to have been the recipient of a medal—"a beautiful unique medal", as he described it—from one Mr. M. M. Pully. It is the duty of Mr. Pully and others associated with him in getting up this demonstration to publish in the papers the names of the subscribers who contributed to the expenses of this entertainment and medal, if they wish the public to believe that the whole affair was not a sham, but a genuine demonstration in honor of Mr. Senathiraja by at least a respectable portion of the Tamil community.

JUBILEE HONOURS.

The Government Agents have, in response to the call of the Government, submitted the names of gentlemen who are, in their estimation, deserving of some native ranks being conferred on them in connection with Her Majesty's Diamond Jubilee. As far as we are aware, no native outside the ranks of officials has been selected for any honour or distinction, in the Northern Province of the Island. This is, in our opinion, neither just nor politic.

The policy of conferring honours and titles on officials alone does not prevail in any other civilized country. Even in the adjoining Continent of India titular ranks and honours are annually conferred on large number of distinguished natives—men who had done real service to their fellow countrymen. We need hardly cite the example of the British Imperial Government which, on every special occasion, delight to honour not a few non-officials. But in Ceylon, at least in this part of it, titular ranks are the monopoly of those whose only qualification is their prolonged connection with Government service but who cannot pre-

பிவிட்டார்கள். கடன்சாரணையில் கடன் கொடுக்க முடியாமல் அடைக்கப்பட்டவர்களில் உகடகைதிகள் விடுதலையானார்கள். அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள் கவர்ன்மெண்டார் தங்களைசையிலிருந்து செலுத்தினார்கள். இதேமாதிரி இந்த அம் வகுட ஐர்பிலியி னகைதிகள் விடுதலையெய்வனென நினைக்கின்றோம்.

— அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயோர்க் என்னுமிடத்தில் திருத்தவெறி கொண்டு தெருவிலின்று கலாம்விரைத் திருவண அங்குள்ள கீதில்லத்தலத்தில் விளங்கினபோ தி, நீதவான் கீ இக்குற்றச்சாட்டிற்கு என்சொல்கின்ற யென அவன் அந்திரு குடித்த வெறி கொள்ளும்படி என்சொலியதால் உறுகின்றதைச் சொல்லி ஆங்கிரு க்த ஓர் விவிலியநூலை எடுத்த விரித்த "இந்தித்தபாச க்கிடக்கிறவனுக்குக் காரணசாராயங்கொடுமெனவரு த்தமுடையவனுக்கு திரட்சாரைத்தக்கெடு, அவன் குடித்த தரித்திரத்தை மறந்துவிட்டெடு, அனாத மறப்படியும் குரபத்திற்குவரவழைத்துக்கொள்ளாமல் ருக்கட்டும்" எனவும் பழமொழி கூடம் அதிகாரம் கூடம் எம் வசனங்களை வாசித்தக்கட்டினனும், நீத வான் அவனை பெச்சி விடுதலையெய்வனென.

கடிதம்

பிரபஞ்சவிசாரம்.

(மாயாவாதிமதமறுதலை)

எடு-ம் பச்சத்தொடர்.

குசனம்.

அழகை அழக்கால் கீக்கிலென்ன இல்பொரு ளை இல்பொருளாற்றுகை நீகருவிலேண்டும். ஆகவே பிரபஞ்சமாதிரி இல்பொருளைச் சார்சிலவந்தமுள்ள ப ஞ்சமுற்றதற்களையி இல்பொருள்களையிலாகவே கீக்குற்தவேண்டும் என்போல்; இது சாலவும் வயக்க ம்பாற்றே! முத்தலவது ஆன்மக்களோ இல்பொருள் இரண்டுவதாகப் பிரபஞ்சமும் இல்பொருள். இந்த இல்பொருளைய ஆன்மாவை இல்பொருளைய பிர பஞ்சம் பிணித்தமைதான் பெருவிற்பையாயிற்றே. இ னி இந்த இல்பொருளைய பிணிப்புக்கு மருந்தென்சை? பின்னமோர் இல்பொருளைய பஞ்சமுற்றச்சுமாய்! அம்மம்மம்! இது மலகைமற்றகு முயற்சொடுக்கும் திறென்று ஆசாயத்தலகையை அனாதைப்பூசியசொ ளும்!! உகவனமாதிரி ஆபாசங்களைவா ளாத அரிய ஆரியசமய சாதிகள்கள் வினைக்கெட்டிவித்த வீ ணே சாலம்செளக்கீர்தும்? பிரபஞ்சத்தைப் பெரியென்று கமத சமயசாதிகள்கள் எடுத்தக்கடறும் உற்றின் உண்மைப்பொருளை ஊதித்தக்கடறும் உற்றின் உண் மைப்பொருளை ஊதித்தரைதர மதம மாயவாதிகள் வினைசாலம்பேசக்கெடு பெருவிற்பை விண்டபுத்த கமத சமயத்தக்கும் சாயித்துக்கும் தீர்த்தநகரியதேர் பேரிழியமென்சு. வியவாரகைசக்கண் பிரமம் எ ட்நமம் அப்பிரகாசமுற்றிருக்கின்றதோ அகவனமெ பாமர்த்தித்தில் பிரபஞ்சம் அப்பிரகாசமுற்றியோம். வியவாரகையில் பிரமசெட்டை ஒருவாறு விள க்ருவாயினும் பாமர்த்தித்தில் பிரபஞ்சசெட்டை கிறிதம் காணப்பொருதாரதின் அதனை அறிவிக்கண் இல்பொருளும் என்று சமயங்கள் எடுத்தியமும். இ க்கருத்தை உணராத பிரபஞ்சத்தைச் சந்தக்கியப் பொருளென்று மயக்கி இவர் எல்லாம் மல்விட்டு கிற் பதமாயயின் மறைப்போ ஆணைத்தின் சமூககேச கன்மத்தின் பயனெ காம் அறியேம்.

இனி இவர் மாயையை இல்பொருள் என்கின்றார். இதன்பொருள்நான் என்கிறேன் இதவும் சந்தருணியமோ? ஆம் எனின் இந்த மாயை ஆன்மக்களென்று அறி யுதொழிக்கையெடுத்துச் செய்திக்கும் என்றும் அ தன்பொருட்டு இன்னின்ப பிரகாரம் செய்தல்வே ண்டும் என்றும் அம்மம்மம் கீக்கவே சிலகுரணம் த லைப்பெடும் என்றும் சமயங்கள் பேசிப்படுத எனக் கரு தியோ? இல்பொருள் எனப்படுவது ஒன்று மயக்கக்கு செய்வதும் அதன்பொருட்டு அவல்தகம் செய்வதும் மாயவாதி வாட்டம் ஒன்றிலின் மற்ருறன்றிதும் காம் காணடல் கூடாத பெருவிற்பையாய்க் கிடக்கின் றது! அன்றியும் மாயை இல்பொருள் என்றால் அ தனுக்கு இலக்கணம் கற்பிப்பது என்னமும்? மாயை யைச் சடப்பொருள், கண்டப்பொருள் துக்கப்பொரு ள் என்று பலவாறுசு அதன் இலக்கணங்களை எழுத்து விளக்குகின்றனர். மாயை இல்பொருளாயின் அதனு க்கு இலக்கணம் விரிப்பது முயற்செய்க்கு ருமன் காட்டுகொகருமே! இல்லை! இல்லை! மாயை அறிவ சணியப் பொருளன்றி இல்பொருளல்ல என்பாயின்; இதன் பொருள்நான் என்கிறேன் அறிவசணியம் என்ப தனும் பெறப்படுவதுயாது? மாயையின் இலக்கண யென்றோ? இலக்கணம் பெறப்பட்டபோதே அ தனுக்கோர் இலக்கணமும் உண்டென்பது தரணே அ மையுமாம் ஆண்பின் மாயையை அறிவசணியப் பொருள் என்று மாட்டித்தலால், வரும் ஒருபயனதா ன் கிறிதம் இல்லை என்க. கடவுள்வாக்கு மகன்சுட் கெட்டபாதி அறிவசணியம் பொருள் என்றன்றே கொ ண்ப்படுமே! இந்நவன் கொள்வதால் அவரை உள் பொருளென்பது கூடாதேயே? தது கூடுமாயின் மா யைமாதிரி அகவனம் கோடல் கூடாதென்பது எ ண்நமம் பொருத்தமுடைத்தருமோ! மாயை இத் தகைத்தென்று சொல்லுதற்சரிபதேர் பொருள் என்ற துணையாயின், அகவனமாதேர் பொருள் உன் டென்பதும் ஆகவே அறிவசாரர் உள்பொருள் என்பது ம் தாமசுத்திக்கத்தகனவாக, அதனை அறிவசா னியப்பொருளென்று ஒத்துக்கொண்டபின் அகீர்தார் உண்மைப்பொருள் அல்ல என்பது மகாஞ்ஞையின் பார்ப்பட்டிற்றிடுமும் இனி மாயை உள்பொருள் மாயின், அகவனவைய உள்ள இடத்துப் பிரமம் என் வ னை இருத்தல் உடுமோ அகவனமே பிரபஞ்சம் உள் ன இடத்திலும் பிரமம் இருத்தல் இனிதுகூடும் என

க்கண்டு பிரமத்தின் பரிபூரணத்துக்காக வயிற்றடித்துக் கொள்ளுதலை மறந்துவிடுக.

இன்னமும் மாயை இல்பொருளமாயின் இதகொ ண்டு கொண்டு சிருட்டிக்கப்படும் என்பதும், இதன் கூட் பிரமம் பிரதிபலித்தவழிப் பிரபஞ்சம் தோன்றும் என் பதும் பிரமம் சாதிக்கப்படாமாறு என்னும்? குணியத் தின் கூட் கடவுள் பிரதிபலித்தார் என்றால், அவர் யா தென்றிதும் பிரதிபலித்ததில்லை என்பதன்றோ பொ ருளாகும்? பின்னைப் பிரதிபலினம் எங்கே? பிரபஞ்ச தோற்றம் எங்கே? அனைத்தும் வெறும்பழம் அன் றே முடியும்? ஆகவே இக்கடறும் ஒருபற்றும் தவ்வா மை சானக. இனிச் சருகிராமத்ததை எடுத்து ஒரு கிறித ஆராய்வாம்.

சுவாமி விவேகானந்தருடைய குருவாகிய ஸ்ரீராமகிருஷ்ணப்ரமஹம்ஸ தேவரவர்களுடைய சில மூதுரைகள்.

க. ஒருவன் எவ்வளவு காலம் அல்லா ஓ அல்லா ஓ அல்லாது ஆகுவானே! ஆகுவானே! என்று கூட்குர விடுகிறேனே அவ்வளவு காலமும், அவன் கடவுளைக் காணவில்லையென்று கம்பு. ஏனெனில் கடவுளைக் கண்டவன் அமைவுள்ளவனுக்கு சமாதானம் கிரம்பியவ னுமாகிறான்.

உ. ஒருவன் உணர்வு எவ்வளவு நேரமாய் ஒரு பூவி தழின் வெளிப்புறத்தில் நின்று அதன் மதவை உண் னுகிறுக்கின்றதோ அவ்வளவுநேரமும் அது இரைந்து கொண்டு அப்புட்பத்தை வட்டமிடுகின்றது; ஆனால் அ து புட்பத்தைக்குள்ளே சென்றவுடன் அதன் மதவை இரைச்சலின் றி உண்ணுகின்றது; அதேபோல ஒருவன் எவ்வளவு காலம் ஒருபோதின் அல்லது கோட்பாட் டைப்பற்றி தர்க்கியாகின்றானே அவ்வளவு காலமும் அவன் உண்மையான பத்தியின் அமிர்த்தத்தைப் பாணம்பண்ணன் ஆனால் அவ்வமிர்த்தத்திலையை ரு சிப்பானேல் அமைவுள்ளவனுக்கு சமாதானம் கிரம்பிய வனுமாகின்றான்.

க. காந்தவியாகானது எப்பொழுதும் வடதிரைசைய யே கோக்கியிருக்கின்றது. அதுநுகவியால் மாறுமிக ள் தர்க்கன் மக்கவலங்களைப் பிரகின்றுக்கொண்டு செல் வுகிறார்கள். அதுபோல் எவன் ஒருவன் தன் சித்தத் தைக் கடவுளுக்கு நேர்ப்படுகிறதென்கொண்டு போகின்ற னே அவன் உலகமாதிரி ஆச்சுறுத்திரத்தைப் பிரகிண் திக் கடந்து செல்வான்.

க. குகனிருட்டியானது தனது தாயை இறுகத் தழுவிப் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றது. பூணியின் குட்டி க்க்கா அப்படி இறுகத்தழுவிப் பிடித்துக்கொண்டேயே ஆனால் அது தாயால் கவலப்பட்டு கைக்குக்கேடுமல் லாம் கீச்சிடுகின்றது குகனின் குட்டியானது தான் பிடித்த பிடிமையலிட்டால் கீழ்ப்புறத்து சமயப்பெடும், ஏனெனில் அது அனாந்திய நேர்த்தப்பெனில் தக் கியிருக்கின்றது ஆனால் பூணியின் குட்டிக்கே அப்ப டியாதொரு அபாயமும் நேரிடாது ஏனெனில் அது தாயிலேல் காவப்படுகின்றது. அப்படியே தான் தன்னுமுதலும் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவனுக்கு ம் கொடாமல் தன்னிலையே தங்கியிருப்பவனுக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம்.

இ. என்னெய் இன்றிச் சிபம் கரியாததபோல் கடவுளின் தி மனிதன் சிவக்கமாட்டான். க. கீ ஊசியுள்ளவனுக்குள் ஊசியுள்ளவர்க்கு விரும்பி னால் துலின் துலியாகக் கூடியக் குறக்கிச் சிம்புல் ில்லாமல் டன்னு அப்பொழுததான் அது இலகு வில் அனாந்திரெல்லும் அதுபோலவே உன் இருதய தக்கக் கடவுளுக்கு கீ. ஓலுத்த விரும்பினால் சார்த்தமு ன் சாமையுள்ளவையு மிருப்பதோடு ஆகையென்று கு சிம்புணியாகின்றிவிடு. (இன்னும் வரும்.)

“பிரமவேதின்” இல் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. மூ. சமயபு. கா. ரை. திரு. ஓ. ச. மூ. கா; விதலையம்.

பத்திரிகை விருத்தி.

சமயாபிமானிகளே!! பத்திராபிமானிகளே!!!

“இந்தசுதன்” மென்மும் இப்பத்திரிகையான து பருவத்திற்கேற்ற புத்திமதினைக் கொல்லுதலாற் தந்தையையும், அன்பான வசனங்களைப் பரிவோடுங் கூறுதலாற் காலையும்; வாசிக்குத்தோறும் மனதைத் தன்வசப்படுத்தித் தன்மீதன்புபெருகச்செய்யு மதிய க்களை ஒதுதலால் சன்புடை மனையுண்டியும்; சமயசாத்திர அறியை யூட்டி விற்கண்ணியுடைய ஆ கிரியிய னையும்; காலத்தக்குக் காலம் எழும் ம த வாதிகளின் கொள் கையை நிக்கச்செய்ய தமது சமயத்தத்தைப் பிரிப்பதிலின் கீதின்மையி னையு; பின்வருஞ்செய்திகளை முன்னகரம் எடுத்தோ த வினாறும். மகஞ்ஞள் ருணனை சாரங்கத்தாருக்கு லேரு மெய்ச்செய்த அக்குறைகளை கிவித்திசெய்த விஞ்ஞர் அறிவுடையவமச்சினையும்; ஊரதேச வர்த் தமானங்களை உயிர்த்தவியத்திற்குள்ளே அறியத்தரு தலின் அன்புள்ள துணையும் நிக்கருமென்சு கொல்ல லாம். இக்கியத்திராயமலியங்கையுடைய இப்பத் திரிகையை எழுத்து கோர்வடையுடையது மென் மெழும் விருத்திக்குக்கொண்டெருதல் சைவசமயிக ளாகிய மகடுகெல்லும் பொருக்கடமையாலிருக்கின்ற து. கையெழுப்பப்பணம் பொருக்கடமையாலிருக்கின்ற றே இப்பத்திரிகை இன்றையையும் பகடித்துக் கொருமுறையாப்பிரகாரிகைப்பட்டுவருகின்றது. இப்ப திரிகையின் கையெழுப்பக்கொளியை கனவான்க கெல்லேருமெத்தரித்தமுடையாராய் அன்பானகடி தல்களை விடுத்துப் பத்திராதிபரை அருட்டிக் கை யெழுப்பப்பணத்தைக் கூட்டி வாரமொருமுறையிரி

க்கும்படிசெய்தித்தல் அத்தியாவசியமாகவிரும்புகின்ற து. இன்றையையும் இப்பத்திரிகையின் கையெழுப்ப கையெழுப்ப ஒருவராவது இக்கனை இவ்வாறுசெய்யின் தித்தனைக்கண்ம யங்கருமென்சு தங்களுக்கருத்தை வெளிப்படுத்தித்தலும் யன் எழுறுமுறையென்றும் அ ன்பர்களே!! கம்பத்திரிகை வாரமொருமுறை வெளிப் படுங்காலத்து நக்கிச்சமாச்சாரம் பிறதேசவர்த்தமா னம் சமவயுணர்ச்சியையும் ஞானத்தையுந்தரும் கடித மாதிரியான தேம்பலமுயன்றோ. தமிழ்க்கல்வியைக் கற்றோர்க்கன்றி ஆகவிலபலவையையக் கற்றோருக்கும் பெரும்பயனுதலுயிற்றென்பதைச் சொல்லவமல்வே ணமோ. சித்த கல்வியறிவில்லாத சிலர் தகவன் வியே கருணியத்தார் புணியப்பத்திரிகையை வாங்கி வாசித் து அறிவுடையவராய்வருந்தரு இடங்கெடுக்கிறார் எனில். புதினப்பத்திரிகையென்றால் அவர்களுக்கு எட் டியிலைபோன்றிருக்கின்றது. பத்திரிகையாவது யாது? அதனெய்தப்பறியுமாது? என்னும் வினாக்களைக் கையெழுப்பென்செய்வாரோ.

மாத்தரை எவ்வளவு S. K. Somasundram சித்திரையர் = கவு. கி. கா. சோமசுந்தரம்.

(தமது கையெழுப்பப்பணத்தை கிராமையனுப்பும் இக்கடித சாரப்போல ஏனையகையெழுப்பக்காரரும் எம து பத்திரிகையில் அபிராமமுற்றற்களாய்த் தம் கை யெழுப்பப்பணத்தை ஒழுங்காயனுப்பி எமக்குதவிபுரிவ ரோல், அதுமதப்பத்திரிகை மென்மெதுஞ்சிறந்த விள க்ருவதற்கு ஏதாவருமே) (இ. ச. ப. த.)

அட்சாராரம்பம்.

சென்றமீ உடப புத்தகிழமை காலமே எங்கள் சு ப்பிரமணியவிதலையம் அன் னவரவர்களில் ஒருவரும், அதன் கிரகசாரிகளிலொருவரும், வித்த வாய்சரும், சைவப்பிரசாரகரும், பரோபசாரியும், பிர மானேத்தமருமாதிரி ஸ்ரீமத். கா. ரை. க. சிவசிகம் பர ஹயவர்கள் தமதுபுத்திரின் செல்வச்சொடுசீவி “சிலஞானகந்தரமு”க்கு அட்சாராரம்பம் செய்த காட்சி மிரு மாட்சிமைக்கேதவாய் கம்மவரவராலும் கொண்டாடத்தக்கதாயிருந்தது.

அன்று வித்தியாலயம் முழுவதும் விதானமைத் து மாலியலிட்டு தோரணம் பூமாவதுக்கிவையுரைக் காட்டி நிகறும்மைத்து திபுக்கென்றி சுபகருண மென்னை வாத்தியகேஷமமுறும் க ஸ்ரீமத் வைத்திய நாதக்குமுறத்திகள் விக்கிணைசுப் பிரார்த்தனையெ ய்து, சிவபிரான், உலகமன்மையோரைப்புகினை பின் னர் விஷ்ணு, இலட்சுமி, சரஸ்வதி இவர்களைவரவாதித் துப் புகித்து அவர்களுக்குரிய ஓமருகினைச் செய் து கவக்கிரகப்பிரிதிசெய்த கல்வெணையெய்த ருருமு ற்த்திகள், பூதேவர், வித்தவான்கள், பிரசாரகளை, உபாத்தியாயர்கள், வித்தியாத்திகள், பிரபுக்களை வி யத்திரமல்லோர்கள் காப்பன் அப்புத்திரற்கு இயற்ற மிழப்போதகசிரியரும் முத்தாயுமாதிரி ஸ்ரீமத். மு. கா. ரத்திகேசையர் ஆரிய திராவிட பாலகையில் அட்ச ஶாராரம்புசெய்ய வித்தியாச்சரும் சைவப்பிரசார கருமாதிரி மாண்பாய் ஸ்ரீ. வே. இராமலிங்கப்பிள்ளைய ிர்கள் அகிவபாலகையில் அட்சாராரம்புசெய்தனர். பின்னை பூதேவரவர்க்கும் கோர்ணானத்துடன் வல்திரதானம் வழங்கி சைவஉபாத்திரமச்செலுக்கும் சோமன்சோடுகளிவந்து வந்திருந்தோரெவர்க்கும் தரம்பூலம் சந்தனம் பன்னீர்வழங்கி வித்தியாத்திகள் எவர்க்கும் சர்க்கரை, அவல், கடலை, பழமாதிரி வழங் கி “யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனைசைப்” “துத்துக் குடி சிவஞானப்பிரகாசசைப்”சுக்கு தம்மாலியன்ற கொர்ணானசெய்த அங்குசின்மும் மேளாளக் களோடு சைவரவர்க்கு தமது கிரகத்தக்களைத்தானெ ன்று அவரவர்க்குரிய உபசாரிகளோடு அருகையை மைத்த அருமருத்தி அன்புடனனுப்பினர். இம்மகா னுபாத்திரமாதிரி தமதுபுத்திரற்குச் செய்த வைத்த வித்தியாச்சரமாதிரி யாழ்ப்பாணம் மிலங்கை யெவ்விடங்களிலும் கடவாதமாதிரியாயும் சமயக் கட டுப்பாட்டுக்கு மாநிலலாதாரும் காம்பாவரும் கொண்ட டாடத்தக்காரும்முடிந்தது. லேவர்க்குமுடையபண ம் தியவழிகளிலேசென்ற பிரயோசனப்படாது வீ ணேபோதலும், கல்லோர்க்குமுடைய திரவியம் திம்மா திரியான கல்வழிகளிலே சென்ற கண்மையடைவத ம சாதமேயாம்.

இக்கணம் கா. ரை. விதலையம் } ஸ்வீதலையவியாசாரிகளின் சுப்பிரமணியவிதலையம் } ன் ஒருவரும் [சிவ எவ்வளவு. வை, கடுவ.] தலைமைப்பாத்திரயமுறாக ச. அருணாசலம்.

விவாகம்.

எவ்வளவுபெருமும் சித்திரையர் கவு. குரவாலம்பூர் கீதித்தலத்தில் தயிபாலகையாலிருக்கும் யாழ்ப்பாணம் திருகெல்லே ஸ்ரீ. கா. தம்பப்பிள்ளையார்க்கு ஸ்ரீமத். தங்கம்மாருக்கும் விவாகம் வெருகிறப் பாசுக்கடைபெற்றது மேற்படி கல்யாணசுட்டக்கு ஆ கமவிதி தலுறு கிராமமாக கல்வியறிவொழுக்கக்களி ற் கிறச்சு பிரபுக்கரும் உத்தியோகத்தரும் கற்றயிற் திருக்கும் கடிப சபையிலே ஸ்ரீமத். கா. க. பரமசாயி ச்க்குருக்களவர்களால் மிருகாட்சியாககூடத்தப்பட்டது.

இவர், “இவ்வாழ்வானென்பானியல்புடைய முவ ிக்கும் கல்லாற்றினின்றானே” என்கூறிக் கிருக்கு னைக் கடைப்பிடித்தொழுமும் சற்றணுகினைப்பத யாமெல்லாமறித்தவிஷயமாகும்.

இக்கணம் க. தாமதாரம்பிள்ளை. முன் உடுப்பிட்டி. கவண்மூல் தற்காலம் குரவாலம்பூர்.

lead to the possession of any public spirit or solicitude for public welfare. We do not in the least deprecate the conferring of honours on officials here. Far from it. We should, on the contrary, like to see really deserving officers of Government selected for such honours—men who have honestly and faithfully performed their duties to the public and have earned their esteem and gratitude. What we condemn is the haphazard manner in which recommendations are sometimes made for these titles and the policy of entirely ignoring the unofficial community in the selection of the recipients of titles and honours.

There are at least two gentlemen in Jaffna who, by their social position, and public services, are deserving of the highest native title the Ceylon Government have power to confer. Our new Government Agent will not only take the credit of initiating a new policy but also earn the thanks of the people of Jaffna by recommending these gentlemen for some title worthy of their position and securing it for them. We refer to Mr. M. Oomarasurier of Copay and Mr. S. Ramupillai of Vannarponnai. We are not in the confidence of these gentlemen and do not know whether they care for such distinctions for themselves. But we simply point out what we consider an anomaly, in the hope of a new policy being introduced with the view to the appreciation of worth even among unofficials.

The first named gentleman is one of the largest landed proprietors in the District and is widely known and respected in Jaffna, on account of his very high social position, and spotless character. He has been member of the Provincial Road Committee for the last quarter of a century, attending to its duties, without any remuneration, for this prolonged period. This circumstance alone entitles him to some recognition at the hands of the Government.

Mr. Ramupillai is the "grand old man" of Jaffna. No native of Ceylon deserves a Government honour in connection with the Jubilee better than he. His benefactions and public spirit, as a native Medical Practitioner and a private gentleman, are widely known and appreciated. It may safely be asserted that few, if any, have so much hold on the affection and regard of the people of this District as Mr. Ramupillai has. Hundreds receive gratuitous medical relief daily at his dispensary, and, though an octogenarian, his services are still in much requisition in cases of serious illness baffling the skill of other Medical men; and he goes to the house of any patient, rich or poor, whenever and wherever he is called, without any regard to his health or convenience. He is in the real sense of the word a public benefactor. Any Government honour that may be bestowed on him, we doubt not, will be hailed by the public as an honour conferred on them. Mr. Ramupillai's services are appreciated not by the natives of this place alone irrespective of class or creed, but even Sir William Twynam has always held him in the highest esteem.

"CHRISTIAN AND HINDU FEASTS."

(Communicated)

Our contemporary of the "Catholic Guardian," in the course of an article on the Christian Easter-feast takes occasion to refer to the Dussehra festival of the Hindus as offering about as many points of comparison to the Easter-feast as any other feast in sacred or profane history. He does not speak irreverently of the Hindu feast as is the wont with most Christian writers. There is no reason, therefore, to find fault with the spirit of the article. The Editor appears to us to make an honest attempt to institute a comparison between the Christian and Hindu feasts, and if he thinks his readers will be benefited thereby, we have no ground of complaint. But as far as the Hindus—who are our charge—are concerned, it is necessary to guard against any wrong impression the article might create among them. It is our duty to remind our Hindu readers that the account of the Hindu festival given in the "Guardian" is taken from some of the Puranic writers who treat the various characters assumed by God as so many distinct Gods for the instruction of the illiterate masses who are unable to form an adequate conception of God in all his manifestations. Those who possess a clear and correct knowledge of Hindu theology in its philosophic and popular aspects know that Kali, Durga, Siva, &c. are one and the same Being. This will appear beyond an iota of doubt on reference to treatises on philosophic Hinduism. Even Monier Williams, missionary-ridden though he is, states that the principal Hindu deities are supposed to possess a double nature or two

characters, one quiescent and the other active, and that the active called Sakti is personified as the wife of Siva. Every body, be he Christian or Hindu, knows that Kali, Durga, and Mahadevi are different characters assumed by Siva's wife or Sakti. The alleged "principal Deities" also are in the same manner different characters assumed by one and the same God. Most foreign writers do not catch the meaning of what the Hindus call manifestations of God. Orientalists of the first half of this century were the greatest sinners in this respect. Present day orientalists are better acquainted with the religious literature of the Hindus than Elphinstone, Wilson, and others were. Max Muller is a better authority and a more impartial writer than Monier Williams. Of Hinduism, Dr. Miller of Madras, who has spent a life time among the Hindus, says:—"Hinduism is not the idolatry and unrooted polytheism of savages. The idolatry which has spread over it till it seems to be itself is merely a corruption and excrement. Within, there are aspirations as lofty and philosophies as subtle as formed the environment of the early church at Ephesus and Alexandria." There is no doubt that Elphinstone, Wilson, and others regarded the idolatry which has spread over Hinduism as Hinduism itself. Siva's wife Devi is the personification of God's power and the Demon Maheshasur is the personification of evil. Devi's victory over the Demon is symbolical of the victory of God's Sakti over evil.

DIAMOND JUBILEE CELEBRATIONS AT JAFFNA.

The Committee appointed to arrange for the details of the Jubilee celebrations here met in the District Court House, on the 20th and 31st Ultimo, under the presidency of Mr. Fisher, the Government Agent. The following programme was adopted at the meeting of the 20th for the local celebrations on the 22nd Instant:—

7. A. M. Hoisting the Royal Standard, firing of the Royal Salute and ringing of bells in all the Churches.
8. A. M. Divine Service to be held in all the Churches.
9. A. M. Distribution of food to the poor by the Police and Headmen under the supervision of the Government Agent. Each recipient to have one measure of rice and 5 cents in cash, children under 12 years to get half a measure and 5 cents.
5. P. M. Reading of the Address and Singing of the National Anthem by the school children at the Esplanade.
8. P. M. Fireworks and illuminations.

Separate Sub-Committees were also appointed at that meeting for fire-works and illuminations. At the Committee meeting held on the 31st it was resolved to spend Rs 300 on fireworks, Rs 300 on illuminations, Rs 250 for the erection of a pandal at the esplanade, and Rs 150 for cash distribution among the poor with rice. It was announced that the Chetties had promised to give 30 bags of rice, and the coast moormen traders 10 bags for distribution among the poor of the Town.

A Sub-Committee was also appointed at this meeting to arrange with the Hindu Temple managers of Jaffna for the holding of divine service at 8. A. M. on the 22nd Instant in their Temples, and for illuminating them at 8. P. M.

LOCAL AND GENERAL.

The Government Agent—Mr. Fisher has completed his tour of the Peninsula and the Islands and has filled up vacancies among the Udayars and Vidhans. He leaves for Mannar on Saturday next and will return here on the 15th.

The Indian Famine—At a meeting held here in the District Court House on the 31st Ultimo, under the presidency of the Government Agent, a large and influential committee was appointed to collect subscriptions for the famine fund. Mr. Changara Pillai, Crown Proctor was appointed Secretary of this Meeting and Mr. Tampoo, Police Magistrate, Treasurer.

Jaffna's contribution to the Permanent Memorial—The Maniagars of the District have already succeeded in collecting Rs 4000 in aid of the fund for the Victoria Home for Incurables, of which Rs 2700 were remitted to Colombo by the Government Agent on the 31st Ultimo.

Jubilee Medals—We understand that two gold medals and eight silver medals will be given to the Headman of the Northern Province in connection with Her Majesty's Diamond Jubilee, and that the Government has requested the Gov-

ernment Agent to recommend the deserving among the Headmen, with not less than twenty years service.

Hindu College—Three of the students of the College have passed the F. A. Examination of the Calcutta University held here in March and thirteen passed the Entrance Examination of the same University.

Acknowledgment—We have to acknowledge with thanks the receipt from Government of the following Administration reports:—

(1) The Report of the Western Province by the Hon'ble A. R. Dawson, (2) Report on Customs and Shipping by the Hon'ble L. F. Lee, and (3) the report on the Royal Botanic Gardens by Mr. J. C. Willis, Director.

Jaffna College Miscellany—We have also to acknowledge with thanks the receipt of this periodical.

Personal—Mr. Appacutty, Shroff Madaliyar of the Batticaloa Kachcheri who came here on leave last month for the sake of the marriage of his son has returned to the capital of the Eastern Province by the last trip of the Lady Havelock.

DIAMOND JUBILEE AT POINT PEDRO.

Pursuant to a notice issued by the Police Magistrate of Point Pedro a meeting was convened at the Court House at 4.30 p. m. on Friday the 21st May for the purpose of considering what steps should be taken to celebrate Her Majesty's Diamond Jubilee at Point Pedro.

Among those present there were Messrs Joan J. Casie Chitty Police Magistrate, the Revd Restarick, V. Modir, Sivasithamparam Maniagar, Dr. Pararasagbinge Modir, F. A. Maartensz Sub-collector, Proctors M. Supiramaniam, S. Subramaniam, K. Sivapiragasam, M. Deyvanayagam, V. Ganapathi Pillai, Dr. Arasarkone Modir, the Revd: Walton, the Court Officers Messrs A. S. Nicholas, M. Tampoo, K. Ampikaipagam Pillai and S. Nakalingam, and the Fiscale Marashal A. Bastiam Pillai, Teachers Messrs John Sherrard and Vairamuttoo, Merchants S. Punniamoorthy, T. Nagalingam, K. Nagalingam, A. Vissoovalingam and Muttoovaloo, Headmen A. Vairamuttoo Udayar, Sinnappah Udayar, Vidahns, K. Valuppillai S. Kanapathi Pillai, T. Kandathi Pillai, S. Sitampalam and many others.

1. On the motion of V. Modir: Sivasithamparam Maniagar seconded by Proctor Mr. Deyvanayagam, Mr. Casie Chitty the Police Magistrate was voted to the chair.

2. On the motion of Dr. Pararasagbinge Modir, seconded by Proctor Mr. V. Ganapathi Pillai, Mr. Nagalingam of the Point Pedro Courts was appointed Secretary.

3. The object of the meeting was then explained to the audience by the chairman in a few well chosen words, and Proctor Mr. M. Supiramaniam and Mr. A. S. Nicholas of the courts addressed the meeting in Tamil.

3. Proposed by Proctor Mr. M. Supiramaniam and seconded by Proctor Mr. K. Sivapiragasam it was resolved that a committee be appointed for the celebration of the Diamond Jubilee of Her Majesty the Queen.

4. Proposed by the Revd Restarick and seconded by Proctor Mr. S. Subramaniam that the following gentlemen be appointed a committee with power to add to their number viz.

Messrs: J. J. Casie Chitty the Revd. Restarick, Maniaganam Supiramaniam, V. Modir: Sivasithamparam, F. A. Maartensz, Pararasagbinge Modir: M. Supiramaniam, Arasarkone Modir: T. Nagalingam, S. Punniamoorthy, K. Nagalingam, V. Modir, Sitampalam, N. Alvapillai, N. Deyvanayagam, A. S. Nicholas, Ramanather Veeragattay, Kanapathiar Kathirgamer, V. Valauthampillai, A. Vairamuttoo, Revd. Father Maingott, the Revd Walton Nainamarrakar, S. Kanapathipillai, Veerapathira chettiar Ramasamy chettiar, T. Arambamoorthy, Paulpillai, A. Kanthya, K. Valuppillai, S. Kanapathipillai, T. Kanapathipillai and V. Supper.

Proposed by Sivasithamparam Maniagar and seconded by Mr. Maartensz it was resolved that subscriptions be raised for the celebration of Her Majesty's Diamond Jubilee in a fitting manner at Point Pedro.

Proposed by Mr. Subramaniam and seconded by Proctor Mr. V. Ganapathipillai that Mr. A. S. Nicholas chief clerk of the Courts be appointed Treasurer.

The meeting then dispersed after usual thanks to the chairman. A sum of Rs. 135 was subscribed on the spot.

Both before the commencement and after the close of the meeting V. Modir, Sivasithamparam Maniagar of Vadamarachchi West circulated a subscription list in support of the Fund for Incurables and several gentlemen subscribed liberally.

DRUNKENNESS AND THE BIBLE.

A knowledge of the Scriptures is sometimes useful. This was, at any rate, the experience of a happy-go-lucky gentleman who was recently brought up in custody at one of the New York Police Courts, charged with the offence of being drunk and incapable. When asked what he had to say for himself, he replied that he had simply obeyed the injunctions of the Bible. This the Magistrate would not admit, but the prisoner, seizing a copy of the Bible that lay on the table of the Court, turned up and read the sixth and seventh verses of the thirty-first Chapter of Proverbs, wherein it is said, "Give strong drink unto him that is ready to perish, and wine unto those that be of heavy heart. Let him drink and forget his poverty and remember his misery no more." This biblical extract turned the tables, the prisoner had convicted the Magistrate, in lieu of the Magistrate convicting the prisoner, and the worthy dignitary rose to the occasion with the single-worded comment "discharged."—Advocate of India.